

הסתכלות בכזבה

גם אתה חושב שמלחמת גוג זה לא טוב ? ! כדאי שתקרא!

האמנם אנו הדור האחרון שלפני הגאולה ? ! ובמה מתחיל גוג ומגוג !

[היכן ?] ידעו חכמים לפני אלפי שנים – את הניסיונות של היום? ! כן תמצא תשובה !!!

הרמב"ם: (בסוף הלכות מלכים פיב' הלכה ב') כתב 'שבתחילת ימות המשיח תהיה מלחמת גוג ומגוג', ויש ללמוד מזה למעשה - שלא לחינם הובא להלכה. וכאן הובא במעט הכמות ורב האיכות ובלשון קלילה עיקרי הדברים שיש ללמוד בדבר, ובכל דבר כתוב המקור, כך שיוכל הלומד לעיין במקור ולהרחיב את ידיעתו בנושא.

בשורות אלו יתבאר במה מתחיל גוג לבוא על ישראל :

במדרש (ילקוט שמעוני למגילת אסתר פ"ג) **מקיף את כל העולם מתחילתו ועד סופו, מתחיל מקין ומסיים במלחמת גוג ומגוג.**

קין הרג את הבל משום שרצה למלוך בכיפה ללא שותף [לפי זה מובן שלא היה יכול לחיות עם אחיו] ונענש שמת הוא וזרעו, [מידה כנגד מידה, ואשר יגור ממנו בא לו,] והיורש היה שת אחיו שנולד לאחר זמן, [המפרשים מבארים "תחת הבל" (בראשית ד, כה) שבא הבל בגלגול שת].

בא אחרי **עשו** ורצה למלוך בכיפה ואמר - טיפש היה קין שהרג את אחיו בחיי אביו שלבסוף הביא בן אחר תחתיו, ואני אומר – "יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי" (תולדות כז, מא). יעקב הלך ללבן ושם פרה ורבה עד שנולד יוסף, ולא המתין ללידת בנימין משום שנאמר "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש" וגו' (עיין ברש"י ויצא לכה) ולא פחד יותר מעשו שלא יכול לו מעתה.

אחריו בא **פרעה** ואמר - טיפש היה עשו שכל זמן שמחכה לאבלו של אביו יעקב מתחזק ופרה ורבה, ואני אומר - לחונקם בעוד שהם קטנים "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו" (שמות א, כב).

בא אחרי **המן** ואמר - טיפש היה פרעה שהשאיר מישראל והייתה האפשרות להצילם, ואני אומר – "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד" (מגילת אסתר ג, ג).

ממשיך המדרש ואמר שלעתיד לבוא יבוא **גוג** ויאמר - טיפשים היו כל הראשונים, שכל זמן שישראל קשורים בבוראם - הוא מצילם, שכך היה אצל המן ששבו אליו והצילם. ויאמר גוג שקודם ינתקם מה' **שלא ישובו אליו - ואחר כך אלחם בהם ואוכל להם**. ועל זה נאמר בתהלים (פרק ב) "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו על ה' ועל משיחו - ננתקה את מוסרותימו ונשליכה ממנו עבותימו" **שישראל כביכול תופסים במושכות וקשורים בעבותות אל ה' על ידי קיום התורה**. ומפני שהם חושבים להלחם בבורא - עתיד הקב"ה בעצמו לצאת במלחמה נגדם כנאמר בהמשך הפסוק בתהלים [ועוד הרבה בבבאים].

וידוע שנהרגו בעצת בלעם לבלק עם מואב - יותר ממה שנהרגו בחטא העגל. והצלחתם של אומות העולם ובפרט גוג שבא מאדום שבא מעשו היא באה מברכת יצחק לעשו שכשיעברו ישראל על התורה – "ופרקת עולו" וגו' (רש"י תולדות ז, מ). [פירוש – שכאשר ימרדו בה' יבוא עשו וישלוט בהם, וא"כ גוג הצליח לגלות את הדבר שבו יצליח על ישראל, וכמו שהצליח בלק על ידי עצת בלעם להרוג בישראל יותר ממה שמתו בעגל...].

וביקש יעקב קודם "הצילני נא מיד אחי" (וישלה לביב) שמתנהג איתי כמו אח - ואחר כך "מיד עשו" שמתנהג כאויב, וכשניסה עשו לנשוך אותו בצוארו נשברו שיניו, ולבסוף ביקש ללוותו - ולא רצה מפני החשש שמא בניו הקדושים ילמדו ממעשיו הרעים, 'שגדול המחטיאו יותר מן ההורגו' [לכן התפלל קודם שינצל מהנהגת עשו כמו 'אח' שמחפש את טובתו - ומפילו ברעתו]. [שאפשר לקיים את כל תרי"ג המצוות ולעשות מעשים רעים, ולכן אמר יעקב לעשו 'עם לבן הרשע גרתי ותרי"ג מצות שמרתי - ולא למדתי ממעשיו הרעים' (ברש"י וישלה לבה), שיש נבל ברשות התורה, ולכן חשש יעקב מקירבה הרשע, שאסור אפילו להסתכל בפני רשע. וברמב"ם במדע (דעות פרק ו) כתב שבחברת רשעים אי אפשר להשמר אלא ברחוק גדול, ולכן גם כשרצה עשו אפילו רק להציג מעמו לא רצה יעקב, (שלא יגידו לו בניו - תראה אבא יש לי אס אס אס.... ושאר מרעין בישין שיש בכל דור ודור), וענה לו יעקב שילך לבד ויבוא אחר כך לשעיר. ואף שלא הלך אליו, עתיד הוא לילך אליו בימי משיח כנאמר "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו" (עיין ברש"י וישלה לגיד).]

נמצא - שבא גוג בתחילת המלחמה נגד הרוחניות [להחטיא את ישראל], ושאר המלחמה הגשמית

באה כעונש לחטא !!! כדאי לדעת זאת – כי בידר למנוע זאת !!!

אפשר לראות קצת עד כמה קרובה הגאולה:

לפני שעולה השמש להאיר על הארץ בצד מזרח – כבר ניכרת עלייתה, ויש את השפעת האור שלה, וכולם רואים – הנה היא כבר באה ! וכך היה במצרים שעוד לפני שנולד 'אורו של עולם' משה רבנו – כבר באה השפעתו במצרים שנתחכמו המצריים ויכלו להפוך את המטה לנחש (שמות פרק ז' פסוק יב'), ועשו דם ממים (שם פסוק כב'), וגם הוציאו את הצפרדע (שם פרק ח' פסוק ג'), וראו המצריים שעומד לבוא מושיען של ישראל... וכבר השפיע משה עוד לפני שנולד, כמו השפעת השמש עוד לפני שהיא באה !

ולעתיד כשיבוא משיח צדקנו ויגאלנו במהרה בימינו נאמר "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" (ישעיה יא) ותרבה הדעה בעולם כולו, וכבר היום רואים את כל ההתקדמות וההשתכללות שיש בכל העולם כולו, והרי זה מהשפעתו של משיח צדקנו עוד לפני שהוא בא !!!
דברים אלו נכתבו לקדש ולפרסם עמו יתברך. ולהצלחת התורם ובני ביתו ברוחניות ובגשמיות, ולע"נ כל מתי ישראל שאין מי שיגיד עליהם קדיש, ולקרב את הגאולה שנזכה ונראה ישועתו בקרוב אמן.

ב' דברים שאי אפשר להעריך בעולם הזה: מצווה ואפילו הכי קטנה, ועבירה אפילו הכי קטנה!!

בשורות אלו יתבאר השייכות לכל אחד ואחד לבדו מלחמה רוחנית זו :

מובא במדרש (רש"י "בראשית" יב' ב') שאמר הקב"ה לאברהם שבניו יגידו לעתיד 'אלוקי אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב', שאלו אברהם במי חותמים? ענה לו - בך חותמים, וזהו שאומרים 'ברוך אתה ה' מגן אברהם'. ביאר ר' ישראל סלנט שמדובר כאן על הדור האחרון שלפני הגאולה, שאז כל אחד ואחד יצטרך להיות כאברהם אבינו, וזהו 'בך חותמים' היינו - בדור האחרון שיצטרכו להיות כמוך. וכמו שאברהם למד מעצמו וגדל, (עיין ברמב"ם פרק א מעבודה זרה) שלא היה לו אב ואם או אח או רב מלמד, ושם ועבר גם לא לימדו אותו, אלא מעצמו הבין ולמד ונתעלה. **גם היום ממש כך -** וכבר אין מצוי למוסג הנעלה 'רב ותלמיד' כבזמננו, ואם ראית תלמיד חכם בדור הזה - אינו מירושת אבות או מעזרתם אלא מעצמו בא לעלות ולהתעלות. [ונעין המשל בתרגומו שהיה מלוכלך בעפר שאם ינקוהו עשרה בני אדם יהיה קשה לנקותו, ואם ינקה את עצמו- במהירות יתנקה.] **ואנו רואים שהיום -** אין מי יאמר מה תעשה ומה תפעל, אלא אבינו שבשמים יושב ומצפה לבנו יחידו בזה העולם שישוב אליו בלב שלם ובנפש חפצה ובשמחה מרובה - מעצמו, וללא עזרה מאחרים !!!

נמצא - שלעמוד בניסיונות אלו - צריך שיהיה באדם כמו שמצינו באברהם אבינו !!!

[זוהי בניסיונות שמביא גוג - כמבואר למעלה מהמדרש!!!] **כחו של אברהם אבינו נגד כל השקר שהיה בכל העולם - האמת שהייתה איתו!**

בשורות אלו יתבאר שבמצרים עיקר הגלות הייתה בגוף ועתה ברוחניות :

במעט התבוננות אנו רואים ריבוי בתורה ובקיומה מה שלא היה בעבר, לדוגמא תפילין של ר"ת שבעבר היה כיוהרא והיום רבו המניחים אותו, ומחמירים בקלה כבחמורה ואף בחומרה רחוקה וכו'. ותחום ההידור מתבטא בכל המצוות כולם וזה פלא ! ובפרט שלימוד התורה פרה ורבה בכל דרך אפשרית, דף היומי והלכה ושאר חבורות והוצאות ספרים של חידושים לאין מספר. **'מגלות ראשונה נלמד לגלות אחרונה'** - שם אמרו מצרים "פן ירבה" (שמות א, י) ושכינה אמרה 'כן ירבה' (עיין רש"י לפסוק יב), וזכה אותו דור שהיו בו שישה בכרס אחד (רש"י פסוק ז) וי"א יותר. ואנו שרואים את ריבוי העצום של התורה - זה מראה לנו עד כמה אויבנו פוחדים "פן נרבה" [ונכמדרש שהובא למעלה על דברי גוג שבתחילה בא נגד הרוחניות] ושכינה אומרת 'כן ירבה'. והדימוי של גלות ראשונה לגלות אחרונה הוא בין לטוב ובין למוטב - שבחז"ל מצינו "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" (שמות יג, יח) אחד מחמישה יצאו - וארבעה חלקים מתו בשלושת ימי אפלה (ברש"י שם), ולכך באה מכת חושך במצרים שמתו בה כל הרשעים שבאותו הדור, וכדי שלא יראו מצרים במפלתם ויאמרו שגם ישראל לוקים (ברש"י יכב), וגם לעתיד לבוא מצינו צירוף וכמו שנאמר "ועוד בה עשירה" וגו' (ישעיה יג, יג) והוא צירוף גדול יותר. [במצרים חמישית ולעתיד עשירית - וגם אותם יצרף !!!].

נמצא - שהקב"ה רוצה לגאול את עמו, וצריך לראות מי הוא הנאמן לו בלב שלם, לכן

נשלח גוג בתחילה - וכל זה בא לניסיון לכל אחד ואחד לראות אם ראוי הוא לגאולה!!!

[כתב האור החיים הקדוש (על התורה) במצרים ירדנו למט' שערי טומאה ועלו במתן תורה למט' שערי קדושה, וגלות האחרונה באה בשער הנ' ולכשיגאלו יעלו לשער הנ' של הקדושה "כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", ולא ירדו במצרים לשער הנ' שלא היו יכולים לצאת ממנו, ובגלות האחרונה יוכלו לצאת - משום שקיבלו בהר סיני את התורה שהיא כתבלין ליצר הרע (קידושין ל:)].

"הנה יום בא" וגו' "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה" וגו' "ויצא ה' ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב" וגו' (זכריה פרק יב' פסוקים א' - ג').
מדוע דווקא בירושלים?

תנא דבי אליהו: (רבא פרק א' ד"ה דבר אחר) "ימים יוצרו ולא אחד בהם" זה יום גוג לעתיד לבא וכו' כשם שהיו מאספין קהילין ובאים לבזבז ממונם של ישראל כך הקב"ה מאסף אותן לדון על הרי ישראל לעשות בהם נקמות גדולות על אשר לא שמעו דברי תורה ועל דבר אשר ענו את ישראל וכו'.
 ביאור הדברים: שאומות העולם באו להילחם ולהחריב בישראל, ועלו למלחמה על ירושלים וכבשו אותה, ולכן הקב"ה מזמין אותם שוב למלחמה על ירושלים - להפרע מהם באותו מקום שהחריבו בזדון והרגו חסידי עליון. רואים מכאן עד כמה מדוקדק הכל מאת הבורא יתברך שמו, על כל פרט ופרט, עד לפרט האחרון, ואין שיכחה לפניו, ועל הכל הוא נפרע !!!

"והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים" (ישעיה ד, ג).
 רואים עד כמה הניסיון יהיה גדול! אשרי איש שלא ישכח ובן אדם יתאמץ בך... אשרי מי שיזכה ש"קדוש יאמר לו". בידך להיות מאלה שיזכו לזה!

קראת? התחזקת? העבר גם לחברך!

אם האדם היה יודע כמה ה' אוהב אותו - הוא לא היה מסוגל לחטוא ולמרוד בו לעולם!

'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח - יעסוק בתורה ובגמילות חסדים' ואיזהו דבר שהוא גם 'תורה' וגם 'גמילות חסדים' ? זה המזכה תורה לרבים ! כמו שאתה קורא ומתמלא באמונה ובאהבת ה' וקדושה ועוד... כך באפשרותך לזיכוי הרבים בתורה ויראת שמים על ידי שתצלם ותפיץ כמה שביכולתך !

בשורות אלו יתבאר המטרה שבאה על ידי גוג אשר מנסה את ישראל לצאת מכנפי השכינה :

אב המלמד את בנו, ולפתע פתאום מצא הילד משחק לשחק בו, מניח האב את המשחק מתחת הספר באומרו 'נשמור כאן את המשחק עד לאחר הלימוד', ולא יתכן שהאב יתן לבנו משחק ויצוהו ללמוד ברצף ובחשק, וכשילמד - ילחץ האב על המשחק שיהיה מנגן ויזהיר את בנו שלא יוציא את מבטו מן הלימוד בספר. ומה שאין כן בורא העולם שציווה אותנו בתורתו לעשות את רצונו ונותן לנו גם נסיונות, ומדוע !?

הביאור פשוט יותר מן השאלה, שאב המלמד את בנו חפץ הוא בלימוד בנו וזו מטרתו, ולכן יסיר את כל המניעים והמפריעים למטרה זו, מה שאין כן בורא העולם שהוא כל יכול ויכול לתת לנו הכל - שנדע ונזכור, ושהעני יהיה לעשיר, ואם זו מטרתו יכול הוא לעשותה מכבר, אלא שרצונו באמצעי המביא למטרה - ולא במטרה ממש, אלא שלעשיר יהיה ממון ושיתן כרצון העני וכזרכו, ולכן אמרו 'יותר ממה שהעשיר עושה עם העני - העני עושה עם העשיר', והוא משום שנהיה עני כדי שיוכל העשיר לזכות במצוה זו, ולקנות לעצמו עולם רוחני ונצחי בממון גשמי ונפסד. 'וככל שהאדם גדול מחבירו יצרו גדול ממנו' (בגמרא סוכה נב), ועל אף שהסברה היא להיפך שהרי מרגיל עצמו לכופ את יצרו ולבחור בטוב האמיתי גם כשנראה אחרת, אבל כיון שה' חפץ באמצעי למטרה - בהקרבה של האדם בשמחה - לכן מגביר הוא את יצרו עליו, [לכן לעתיד לבוא כשישחט ה' את היצר הרע - הצדיקים יראו אותו כמו הר ולרשעים הוא נראה כחוט השערה (בגמרא סוכה שם)].

וכמו שכאשר תרצה לראות את אהבת חברך אליך - תבדוק אותו כמה מקריב הוא למענך, וככל שהדבר יהיה קשה יותר - כך ניכרת אהבתו אליך יותר, וכך הוא בדבר הזה.

ולכן בתורה מצינו שחפץ ה' בקרבנות וציונו בתרי"ג מצוות להעלות קרבנות - ובנביא מפורש "למה לי רוב זבחכם יאמר ה', שבעתי עולות אלים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי" וגו', (ישעיה א, עיין שם עוד), וזה מבואר במאמר הנביא "החפץ לה' בעולות וזבחים כשמוע בקול ה', הנה שמוע - מזבח טוב, להקשיב - מחלב אלים", (שמואל א, טו), והוא משום שלא העיקר הקרבן, ובזוהר מצינו הרבה 'רחמנא ליבא בעי' (ובגמרא סנהדרין קז), ותפילה בלא כוונה כגוף בלא נשמה, ולכן הוזהרנו מאוד על המצוות שלא לעשותם מצות אנשים מלומדה וכהרגל - אלא 'בכל יום יהיו בענין כחדשים' (רש"י בדברים טו, טז), וכמו שאם והיה לך עבד והיית מבקש ממנו מאכל קבוע ובשעה קבועה, ובימים הראשונים עשה לך עבדך קורת רוח גדולה, ושרת אותך בנאמנות ובשמחה רבה, ולאחר זמן החל להתעצל, ובזמן שאמורה להיות הארוחה שלך כבר מוכנה - מוצא אתה אותו ישן לו שינה עריבה, בודאי שלא יועילו לו כל התירוצים, מפני שהיה לו לבטל הכל ולעשות רצון רבו, וגם לישון בזמן ולסדר הכל שיהיה מוכן בזמן. כך הוא כאן - שמי שהוא עובד כעבד וירא מאדון הכל, וכל שכן מי שעובד כבן לאביו מאהבה, שיעשה הכל כרצון המבקש וידאג מבעוד מועד שהכל יהיה בזמן וכראוי, וכגון : מצות 'קריאת שמע' (רמב"ם בספר המצוות במצות עשה י') שיקרא אותה בזמנה וכראוי לה, ואם נמצא אותו ישן - הלזה יקרא ירא ה' ? ! שאם חושב את עצמו שכלול הוא בתואר הנפלא הזה - הרי שמעשיו אינם מורים כן, וכך משטה בך יצר הרע, וכבר אמר החכם 'מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך' שעל ידי המעשה ניכר ביותר מה האדם רוצה יותר, שאם קיים את המצוה - זה מה שרצה יותר, ואם ישן - זה מה שרצה יותר, ובדרך שאדם רוצה - בה מוליכין אותו (גמרא במכות י'), והכל לפי הרצון הפנימי יותר, שאם עשית כך וכך - זה מה שרצית,

עבדים היינו לפרעה במצרים, ולא היה שייך לצאת משם - למי שיודע קצת היסטוריה... ובורא העולם הוציאנו מעל הטבע, ובניסים גדולים וברכוש גדול, ועשה את אשר לפי הטבע 'אי אפשר היה לעשות'.

וכיום : [ניסו הרבה דרכים לפי הטבע לצאת מן הגלות על ידי דרכים שאינם כרצון ה'... והשתדלו הרבה ולא הצליחו... וכל מי שרק מתבונן רואה שאי אפשר לפי הטבע להיגאל ! [להיות כמו בזמן שבת המקדש היה קיים, זמן מלכות דוד ושלמה]. אבל אנו יודעים, ובטוחים, ומאמינים בני מאמינים, שעוד יבוא היום הגדול שאנו כה מצפים לו, וכמו שאבותינו שהיו במצרים האמינו - ולבסוף נגאלו, כך אנו מאמינים ובוטחים שרק על ידי הבורא תבוא גאולתנו, ועל ידי ריבוי בלימוד התורה, בתפילה על הגאולה, בקיום המצוות, ובעשיית גמילות חסדים ה' ימהר גאולתנו, ויטיב עמנו, וירבה את הניסים והנפלאות איתנו, יותר ממה שהיה במצרים, וכמו שהבטיח לנו כשנעשה את רצונו באהבה!!

"ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד במאד ותמלא הארץ אתם ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף"
 ("שמות" פרק א' פסוק ז' ח')

ופירש רש"י 'שהיו יולדות ששה בכרס אחד', והביא השפתי חכמים [שביאר הרא"ם ממה שכתוב במדרש רבה] שנלמד מכפילות הלשון שבפסוק בלשונות רבים, שיש ששה תיבות "פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד", לרמז שהיו יולדות ששה בכרס אחד, וקשה שכתוב עוד לשון ריבוי אח"כ שנאמר "ותמלא הארץ אותם" ? [ע"פ הפשט י"ל שזה בא לתוצאה של הריבוי], ועוד צריך לבאר את הסמיכות של הפסוקים שאחר כך נאמר "ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף".

רש"י (בפרק יב' פסוק מ') ביאר למקרא שנאמר "ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה" וגו' שהמניין מתחיל משנולד יצחק, שממנו נתקיים "כי גר יהיה זרעך" שנאמר לאברהם, וקשה א"כ מדוע סבלו ישראל מאתיים ועשר שנה במצרים, והרי יצחק ויעקב וי"ב השבטים היו בגלות ואעפ"כ היה להם כבוד גדול ? וביארו זאת על פי המדרש שיעקב אבינו היה צריך לרדת למצרים בשלשלאות של ברזל כדרך הגולים, ומשום כבוד התורה שבו ירד יוסף תחילה למלוך על מצרים כדי שירד יעקב בכבוד מלכים, א"כ מה נשתנו ישראל אח"כ שלא זכו לכל זה ?

לזה בא הפסוק "ותמלא הארץ אותם" לבאר לנו את הדבר הזה, שהרי שלח יעקב את יהודה "להורות לפניו גשנה" ("בראשית" מו', כח') ופירש רש"י 'לתקן לו בית תלמוד שמשם תצא הוראה', ועם ישראל היו בארץ גושן, ומה פתאום אנו מוצאים אותם בכל ארץ מצרים "ותמלא הארץ אותם" ? ועל דבר זה נענשו "ויקם מלך חדש על מצרים" שהתחיל השעבוד, ולכן נסמך הפסוק, וראיה לדבר ששבט לוי שלא עזב את לימוד התורה - לא היה כלל בשעבוד שבמצרים, ולזה זכו יצחק ויעקב וי"ב שבטים וכל שבט לוי, והיו ראויים כל ישראל לכך אלא שהם הפסידו את עצמם בזה שלא הלכו בדרכם, וזה גם להיום אשר אמרו חז"ל 'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח - יעסוק בתורה ובגמי' ח', וביד כל אחד למעט מצער הגלות והשכינה ע"י ריבוי בלימוד התורה ושמירת המצוות.

לפני שאתה יוצא תשאל את עצמך : לאן אתה יוצא ? לקרב את אויבנו... או לקרב את גאולתנו ?

ולכן יש לאדם להתחרט על מעשיו הרעים שעשה, 'שהבא להיטהר מסייעין אותו והבא ליטמא פותחין לו' (גמרא ביומא לח':) שהכל תלוי בכך והכל מתחיל ממך, [עיין רמב"ם הלכות תשובה פרק חמישי]. ואנו בנים של ה' כנאמר "בנים אתם לה' אלוקים" (ראה יד, א), ואף בזמן של חטא (גמרא בקידושין לו, א), ולכן נצטוונו לראות את הייסורים כאב המייסר את בנו שאין ספק שהכל לטובתו, וכמו שאמר הכתוב "כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקיך מיסרך" (עקב ח, ה) [עיין ספר חרדים (פרק ט' אות לא)]. כל זה לכלל ישראל, אבל כל יחיד ויחיד תלוי הדבר במעשיו, וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ז הלכה ו) עיין שם. ואנו מרבים בתפילה - 'אבינו מלכינו.....' וכבר נאמר "ואם אב אני - איה כבודי, ואם אדונים אני איה מוראי אמר ה'" וגו' (מלאכי א, י), ונאמר "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ומרוב כל" (דברים כח, מז) שיש עונש על זה שעבודתך אינה בשמחה, והמשיל המגיד מדובנא - לעבד אשר מתאמץ הוא להרים את משא אדונו העשיר, וכשראה אדונו את טרחתו הרבה - שלח אליו להודיעו שטעה במשא שהרים, מפני שהתיק שלו קל מאוד שיש בו רק שטרות. כך הוא בעבודת מלכנו, שאם אתה מתיגע בצער - דע שטעית בעבודתך, כיון שניתן יצר הרע ושאר הניסיונות - רק לטובתך, שרק על ידי זה אתה יכול להראות אהבתך לבוראך ! ולכן נצטוונו לעבוד את בוראנו בשני יצרינו הטוב וביצר הרע (משה בברכות ט, ה), ורק על ידי כך האדם מתעלה, עד שאמרו 'ככל שהאדם גדול מחברו - יצרו גדול ממנו' וכמבואר למעלה.

נמצא - שהקב"ה שולח את גוג רק לטובתנו שנהיה שלמים וראויים לגאולה !!!

עד שיהיה בכל אחד כמו שמצינו אצל אברהם ! ! ואף למעט שישארו בעם

ישראל - יבדוק ויצרף ה' - והכל לטובת כלל ישראל לגאולה השלמה ! ! !

בשורות אלו יתבאר שעל אף שה' רוצה בניסיון שמביא גוג - בכל זאת יענש גוג כמו שנענשו מצרים:

[גוג גם עושה רצון ה', ומצינו הרבה שרשעים עושים רצון ה' ואחר כך נענשים, כבגמרא בגיטין (יב, ב) שנירון קיסר לא רצה להחריב את בית המקדש משום שראה שעל אף שחפץ ה' בכך - יבוא על עונשו, וכך היה בסופו של טיטוס. ובגמרא במכות (י, ב) שה' מזמין לרשע את רשעו על ידי רשע אחר, ומביאים חובה על ידי חייב, ובמסכת אבות (ב, ב) כשראה הלל גולגולת אחת שצפה על פני המים אמר - על שהרג הוא נהרג וסוף הורגו - שיהרג, ומפורש ברמב"ם (בסוף מלכים, סוף פרק יא) שביאר לכל מה שעשו הגויים באומרים שהם העם הנבחר ושאר שקרים שבדו מליבם עיי"ש ביאורו. ואף על פי שיש רשעים שלא ישתמשו ביצר הרע לטוב ולהתעלות - כבר נאמר "צדיקים ילכו במ פושעים יכשלו במ" (הושע יד, א) [עין גמרא בבא בתרא (ט, ב)]: **וה' רק לטוב עשה**, כנאמר "טוב מאוד" על כל מעשה בראשית (בפרשת בראשית), ונאמר "אמור אליהם חי אני נאום ה' אלוקים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה, שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל" (יחזקאל לג, יא), ואת כולם מקבל הוא ברחמים וסולח לשבים על כל המעשים [! ! !]

אמר החכם : 'אמר הקב"ה לישראל - ביתי ! ב' דרכים לפניך, ושניהם פונים אלי, ב' ולא אחד, ב' ולא שלושה, אחת קצרה ואחת ארוכה, שובי אלי בעוד מועד, ואל תאחרי את המועד'.

ביאור הדברים : **ביתי** לשון חיבה לישראל, **ב' דרכים לפניך** לעתיד שלפניך, והבחירה רק ממך, **ושניהם פונים אלי** שבודאי ישובו אל ה', או מרצון או בחוזק, **ב' ולא אחד** שאין הבחירה אלא בכך, [שה' לא מחליט לדרך זו או זו, אלא ב' הדרכים לפני ישראל], **ב' ולא שלושה** שאין לך דרך אחרת, [שאי אפשר למצוא דרך חדשה... כמו שיש טועים...], **אחת קצרה ואחת ארוכה** "אחישנה" קצרה, "בעיתה" ארוכה, אם אנו מתעוררים ובאים מעצמנו - ה' מעורר את הגאולה מהר, ואם ה' צריך לעורר אותנו 'כמו אב הדואג לבנו שילך בדרך טובים' - זה עד שנתעורר... **שובי אלי** שלא אצטרך אני לאותת לכם להזכירכם אלא מעצמכם תבואו ויהיה מהר, **בעוד מועד** זמן המסוגל להיגאל - שלא תפסידו אותו, [כמה פעמים היו זמנים המסוגלים...], **ואל תאחרי את המועד** שלא נוסף במעשנו צער שכינה וצער משיח וכו' אלא **'שובי'**... ומהלשון ואל תאחרי את המועד - ולא אמר ואל תפסיד - כי ודאי שניגאל. אבל יכול להיות שאדם יחיד יפסיד ח"ו. שרק כלל ישראל לא יפסיד !

כנס חיזוק בחינוך

דברי המערכת:

בסיסית ד"ר אילנה שטיינברג
 להביא אתכם תמיד בדבריהם
 של רבני השכונה שלט"א
 שהגיעו אלנו את דברי הביט
 בלשאים העומדים על הפרק
 במצבם כגילויי הביטוי, איננו
 מבינים, והכנה לקבלת התורה.
 וצניעות, ושלום בית

המרא דאתרא הגאון רבי יצחק כהן שליט"א

הרמב"ן כותב על הפסוק "רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך" (בדברים פרק ד' פסוק ט') שיש להרחיב את התיאור של המעמד הנשגב עם כל מה שהיה שם, אך לכלל זה היה הכנה גדולה של שלושת ימי הגבלה והצווים שהיו בנוסף, ובתוך מצווה זו יש את מצוות "והודעתם לבניך ולבני בניך" (שם) להקנות להם את אותה ידיעה והכנה שגם הם יבינו לפי כחם ולפי שיכלם ויתכוננו לקבלת התורה.

החתם סופר כתב על הפסוק "כה תאמר לבית יעקב" (שמות פרק י"ב פסוק ג') שהנשים יגידו לגברים "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים" (שם פסוק ו'), והחידוש בדבריו - שהוא מגלה שיטת גישה, שהאיש והאשה צריכים לעבוד בהרמוניה ושיתוף פעולה, וצריך להדריך את הנשים שרוב כחם בחינוך הבית, האמא כדמות מחנכת ומובילה וקברניט שמנהיגה את הבית וצריכה לתת לבעלה להצליח בחינוך הבנים והמטרה להגיע להיות "ממלכת כהנים וגוי קדוש", וזו תהיה האווירה בבית, והרבה קובע סגנון ודיבור שהנהיגו בבית.

יש מצבים חדשים שההורים מנסים להתנהג מול הבן בפתיות שלא לכול אוטו, לתת לו מה שרוצה - ורק לכוון אותו, וזה טעות! שהרי למדנו ממושה שאמר לו יתרו "עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלקים עמך" (שמות פרק י"ח פסוק י"ט), יתרו עצמו הבין שאפשר ליעץ עצות חכמות ונבונות, אך אם לא יהיה "אלקים עמך" העצות אינן שוות מאומה, ולכן יש ללמוד שכל דבר חדש צריך התייעצות עם תלמיד חכם ומורי הוראות, ולא להחליט לבד, כי הניסיון מורה שרק נוקים יכולים להגיע מכך, וההתייעצות צריכה להיות עוד לפני שמועצה הבעיה.

קבלת התורה זו קבלה כללית על כל התורה, ולא על דברים שאדם בוחר לעצמו, ורבנו יונה כותב 'שצריך להבין בבנים', ופירושים של דברים שיש לעקוב אחריהם ולהשגיח כל הזמן, בין בזמן ששואהים בת"ת, וכל שכן בשעות אחר הצהריים ובערב, וכן חובה עלינו להתפלל עליהם כמו שאומרים כל בקר 'ונהיה אנהנו וצאצאינו וכו', ותפילה זו גם עלינו שאנו נהיה דוגמא לבנינו.

עוד דבר חשוב להצלחה בחינוך זה הקשר החיוני והחיובי בין הבעל לאשה לפי רצון התורה ברמה הנכונה ובסגנון מכובד אחד לשני, וממילא יהיו מכובדים בעיני הילדים, וכן על ידי שמראים יראתם והקפדתם על קיום מצוות העשה, וזהירות מרובה ממצוות לא תעשה ללא פשרות, הבנים רואים את הגישה ולומדים ממנה ומתמסרים למצוות בצורה אחרת.

ודבר האחרון - זהירות מלדבר בבית על חכמים כאלו ואחרים, שעל ידי כך הבן מאבד את דרך הארץ "איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער בזקן" (ישעיה פרק ג' פסוק ה), אלא תמיד ישבחו בעיניהם את התלמידי חכמים ולימוד תורתם, ועל אף שאינו בהכרח מתייעץ איתם או נימנה בין קהילתם.

במילה עולה במשפט האדם
 שואר קל להכיר את גברו מאשר
 להכיר את עצמו ולכן את מידותיו.
 אולם - לאהרן הגבולות מושטל נכר
 שהקושי והצורך בהשקפה יגיה
 אלוהי מידותיו של האר - יגיה מאלו
 עצמו, וכמו שהמשל הבכר
 בגרמאן שמתאם בספר שאם יקרהו
 עשרה בן אדם יהיה קשה אקראו.
 ואם יאשר יונק וינקה את עצמו -
 במהירות ינקה.
 ואם על האדם עצמו אחרו יכולים
 כך פשוט! ושאם מקיים רק משט - כך
 יאשר יגיה אכזרי כל שכן אצבי גברו
 שצריך האדם אלא את עצמו
 בכדי שיוכל להשפיע גם על
 אחרים! וכמו שכנס חיק אולם אינו יכול
 אלא אפילו את הכנס הקטן ביותר וזו.
 ואחרו אצ"ל 'דברים היוצאים מן
 האב - נכנסים אל האב' שהעיקר
 הוא שיכנסו הדברים אל האב, ויבין האב וירגיש ביאבו את הדבר,
 ולא רק שידע בשכלו את הדבר,
 כך גם צריך שההורים יעבירו את
 הדבר מן האב ולא רק מן השכל
 הפשוט. וזה על ידי שקוצים מתאם
 בעצמו ואחר כך מעביר גם
 האב! (וכן שכן שאם אהעביר על
 ידי כנס וכדו'!
 ובפרט בגילויי האבנים יש להשקיע
 ולהקפיד ביותר, שקשה אקנות את
 הגילויי ככא זהב - וקל אכזרי
 ככא זכוכית...
 ואפשר אחר כך זכא בכפל הפסוק
 "הוכח גוכוח" (ויקרא ט"ז)
 שקוצים יוכיח את עצמו, ולאחר
 שמתאם יוכל להשפיע גם אצלו!

כמו שאין ילד שאינו משקיע -
 אלא ילד שלא השקיע בו, כך
 אין ילד שאינו מחונך - אלא
 ילד שלא חנכו אותו על נכון!

רב דקהל סדיגורא הגאון רבי יוסף ליברמן שליט"א

כינוס זה קודש וכנסיה לשם שמים שסופה להתקיים, והיינו שסופו שיצא דבר טוב בר קיום, ונאמר "אז נדברו יראי ה' איש את רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו" (מלאכי פרק ג' פסוק טז), ודאי נכתב בספר זיכרון שיתאספו תושבי השכונה להתחזק לקראת קבלת התורה.

וכתב הרמב"ם כל מי שאומר שהצרות של הדור הם מקרה, הרי הוא מגביר את הצרות ואכזרי, כי אין דבר במקרה, אלא שלא רוצה האדם לחשוב על עצמו וגורלו.

וכמו אדם שמבין ברפואה ומוכר טיפות לרפואה, וכולם יגיעו אליו, גם חכמנו ז"ל לימדו אותנו הלכה ופלפול וכן אורחות חיים.

● ראינו בקמחית שזכתה לשבעה בנים כהנים גדולים שנכנסו לפני ולפנים, וזה על ידי צניעותה, והצניעות נדרשת גם באשה וגם באיש, והשולחן ערוך מקדיש סעיפים שלמים על צניעות האיש, וממילא יש את השראת השכינה בבית, וילדים הגדלים בבית שהשכינה נמצאת שם ודאי יהיו מוצלחים.

● יש לדעת מהיכן קונים בגדים שתואמים את ההלכה כפי שנתפרסם.
● חובת כיסוי כל שער הראש, והזהר מחמיר בזה, ואם לא מקפידים חלילה זה משפיע על הבריאות והפרנסה ועל חינוך הבנים.

● אמר להו רבא לבני מחוזא 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו' (גמרא בב"מ נט.) על ידי שיש כבוד הדדי יש ברכה ופרנסה בבית.

● הנשירה, וילדים שלא רוצים ללכת בדרכי האבות - משום שעל ידי שהאב מזלזל באם, והאם מזלזלת באב, והוא מזלזל בהם!

● תפילה על הילדים, כתב החתם סופר שכל הרוצה בנים שיתמידו בלימודם, יקפיד שלא יסיח דעתו מלכוון בזמן התפילה.

● בזמן הדלקת נרות שבת קודש עם צדקה ותפילה בתחנונים.

● ראש ישיבת חברון הסבא מסלבודקא היה צם בשביל בחור שלא היה מצליח, ומעשה דומה מספרים גם על הרב יהושע צדקה.

● לשמור על הילדים ממשחקי כדורגל, בזמן האחרון הגדר נפרץ בשכונה! וחשוב לאסור על ילדינו להגיע למקום, ואפילו לעבור משם!

● להחזיק בחברות המתמידים, וכך מביא החתם סופר שאדם צריך לתת מעשר בלימוד שלו כמו בכספים - וללמוד עם אחרים, ואם אינו יכול - יסייע בהחזקתם על ידי תרומות משמעותיות.

לשמור על הילדים ממשחקי כדורגל, בזמן האחרון הגדר נפרץ בשכונה! וחשוב לאסור על ילדינו להגיע למקום, ואפילו לעבור משם! הנשירה, וילדים שלא רוצים ללכת בדרכי האבות - משום שעל ידי שהאב מזלזל באם. והאם מזלזלת באב. והוא מזלזל בהם!!!

ראש ישיבת 'פורת יוסף' הגאון רבי משה צדקה שליט"א

בזכירת 'מעמד הר סיני' נאמר "וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר" (שמות פרק כ' פסוק א'), ויש לבאר את הפסוק, שבמשה נאמר "וידבר ה' אל משה לאמר" כדי שמושה יאמר לעם ישראל, אך כאן ה' מדבר עם ישראל ולמי נאמר "לאמר"?

מסביר בספר 'קול יהודה' שיש לומר לדורות הבאים להעביר את זה לבנים ולבני בנים, ואנו מצווים היום - כל אחד ואחד לאמר, משום שיש בכל דור דברים חדשים ומחודשים אשר מבלבלים את הדור הצעיר.

והזכיר שבזמן העליה לארץ היו לוקחים את הילדים לקיבוצים והייתה מלחמה בין החרדים לחילונים, כל אחד משך את הילדים לכיוון שלו עד שרבו מכות, וכשבאו לפני הרב שלום שבדרון זצ"ל והתייעצו מה לעשות הרי כחם רב? ואמר להם 'לא אכפת לכם מה יהיה, אתם צריכים לעשות כל אשר בידכם, וכן כל אדם צריך לבוא לביתו ולהגיד את שלו ולהעמיד את הדת על תילה בבית, בין לאשתו, ובין לבניו, וגם אם יודע שזה לא יעזור, כי הוא צריך לעשות את שלו, וה' יעשה את שלו, והכל בנעימות ובדרכי שלום'.

בזמן שיצא המכשיר הטמא - עשו אסיפה גדולה ועשו על זה חרמות, אך היום מי יאמין - אדם מסתובב עם דבר יותר גרוע בתוך כיסו 'פלאפון לא כשר' בקריאת שמע ואומר "לא תתורו" וגו' ובכיסו יש את האיסור!

יש למנוע את הילדים לצאת לרחובות אלא לצורך גדול, ובנות בפרט.

הגמרא אומרת שלא חרבה ירושלים אלא משום שהסתובבו הילדים ברחובות (בשבת קיט): שנאמר "שפוך על עולל בחוץ" (ירמיה פרק ו' פסוק יא), שלכן נהיה "שפוך" [חרבן] משום "עולל בחוץ" שהתינוקות מסתובבים בחוץ.

וכן בזמן שהולכים הילדים לחברים, צריך לדעת איזה בית זה, כי התקלות מרובות גם בתוך הבתים! גם לשלוח את בניו לדבר מצווה או לחסד צריך לעשות שאלת חכם.

נאמר "גם איש עם אשה ילכדו" (ירמיה פרק ו' פסוק יא) ההורים לוקים בזה שאינם מוחים בילדיהם מספיק, ועל שלא שומרים עליהם, ולכן הורים צריכים לעשות את שלהם.

מספרים על אחד האדמו"רים שהגיע אליו אב עם בנו, ולא חשב האב שהאדמו"ר יסתכל על הבן משום ריבוי האנשים, ולשבת הבאה לא הביא את הילד, ושאלו האדמו"ר 'היכן בנך, ומדוע לא בא?' אמר לו האב שהילד לומד כל השבוע ועייף, ולכן השאירו לנוח, ואמר לו האדמו"ר 'יותר טוב שאתה תישן והילד יהיה כאן'!

וזה הצרה של היום שלא שמים לב אל הילד ולא משגיחים מספיק על הילד, להיכן הוא הולך, ומה הוא רואה, ומה הוא שומע, ומי הם החברים שהוא משחק איתם וכו',

ולסכנת המחשב יש לחוש בין גדול ובין קטן, שהרי בשבת הוזהרנו שלא ללמוד לאור הנר, אף על פי שיתכן שיהיה ביטול תורה, אבל החשש שמא יטה גובר על ביטול התורה, וכל שכן בסכנת המחשב ששם וודאי יטה - האיסור כפול ומכופל.

חשוב להפיץ את דברי החיזוקים שנאמרו הערב, ואשרי אלה שטרחו והגיעו ויצאו מכלל מעוות לא יוכל לתקון שאמרו על זה חכמים זה שחבריו נמנו לדבר מצווה והוא לא נמנה עמהם, ומצווה להפיץ ולדבר גם עם אלה שלא זכו להגיע לכנס קדוש זה.

ההחלטות שהועלו בכנס זה

- א. להשגיח על הבנים מבית ומחוץ, בין בשעות הלימודים וכל שכן בשעות הצהריים והערב.
- ב. לא להרשות ללכת לביתו של חבר אלא אם ידוע וברור להורים שלא יהיה נזק רוחני.
- ג. כל ספק שמתעורר בהקשר לחינוך הבנים יש לעשות שאלת חכם.
- ד. לא להרשות כלל לבנים להסתובב ולעבור בכל שטח משחקי הכדורגל אשר בשכונתנו, ובפרט בזמן המשחקים.
- ה. על ידי שמירת צניעות יתרה וקדושת הבית בין מצד האיש ובין מצד האשה זוכים לבנים יראי ה'.
- ו. שמירת הכבוד בין איש לאשתו ובפרט בפני הילדים מעוררת את הילדים לכבד את הוריהם ולשמור על כבודם.
- ז. חיזוק חבורות המתמידים על ידי החזקתם בעזרה אישית או בתרומה כספית ממשית.
- ח. איסור מוחלט להחזיק פלאפונים או מכשירים שונים שאינם באישור וועד הרבנים.